

Veiledende retningslinjer for sensur

Universitets- og høyskoleloven

Grunnlaget for sensurarbeidet i sektoren er [UH-lovens §3-9](#)

Lovparagrafen stiller krav om to sensorer, hvorav minst én ekstern, ved bedømmelse av kandidatens selvstendige arbeid i høyere grad og ved ny sensurering etter §§ 5-2 og 5-3.

For øvrig er det et krav i loven at institusjonene skal sørge for at kandidatens kunnskaper og ferdigheter blir prøvet og vurdert på en upartisk og faglig betryggende måte. Vurderingen skal også sikre det faglige nivå ved vedkommende studium. Det skal være ekstern evaluering av vurderingen eller vurderingsordningene.

Samordning av karakterbruk

Institusjonene har stor frihet til å utforme et regelverk for sensur. UHR har som oppgave å bidra til bedre samordning av karakterbruken. Sensurarbeidet er sentralt i denne sammenhengen.

Som et ledd i oppfølgingen av [SØF-rapport nr. 03/13, Karakterbruk og kvalitet i høyere utdanning](#), har en arbeidsgruppe nedsatt av utdanningsutvalget vurdert sensurordningene i høyere utdanning. Arbeidsgruppens rapporter, samt høringsinnspill fra institusjonene er tilgjengelig på

http://www.uhr.no/ressurser/temasider/karaktersystemet_1/arbeidsgruppe_-_sensurordninger

Veiledende retningslinjer for sensur (fastsatt av UHRs styre 11.12.2015)

- Det bør utarbeides sensorveiledning til hver eksamen.
- Kvalifikasjonskravet for sensor bør være det samme som kravet for å undervise i emnet. Særlig relevant yrkeserfaring kan godkjennes som kvalifikasjon.
- Ekstern sensor kan ikke være tilsatt i hovedstilling eller bistilling ved institusjonen og heller ikke ha hatt engasjement som timelærer i det aktuelle emnet for eksamenskullet. Tilsatte ved samarbeidsinstitusjoner bør ikke benyttes som eksterne sensorer dersom de har nær tilknytning til det fagmiljøet som har ansvar for undervisningen i emnet.
- Eksterne sensorer blir oppnevnt av styret ved institusjonen eller av det organet som oppnevningen eventuelt er delegert til. Det blir orientert om bruken av eksterne sensorer i forbindelse med årsrapporter eller kvalitetsmeldinger e.l..
- Hovedregelen bør være at ekstern sensor avgjør når det er uenighet mellom intern og ekstern sensor. Dersom det blir benyttet bare en sensor på en del av besvarelsene, bør tvilstilfeller drøftes med ekstern sensor. I særlige tilfeller bør det oppnevnes en tredje sensor.
- Omfanget av sensur:
 - Det bør være to sensorer på muntlig eksamen og på andre eksamenar som ikke lar seg etterprøve.

- Det bør være to sensorer på bachelorarbeid. En av disse bør være ekstern.
- På andre eksamener bør det i tillegg til intern sensor hvert år bli benyttet ekstern sensor på minst 1/3 av emnene, slik at alle emnene i løpet av en treårsperiode har hatt ekstern sensur.
- For store kull har institusjonene anledning til å benytte ekstern sensor bare på en fastsatt del av besvarelsene. Denne vurderingen skal da være grunnlag for vurdering av de øvrige besvarelsene (jf. [brev fra KD datert 21.05.14](#)).
- Institusjoner som har innført ordninger med tilsynssensor/programsensor, kan eventuelt legge deler av funksjonen som ekstern sensor inn i denne ordningen.
- For å få en god felles praksis bør følgende innarbeides i de sentrale styringsdokumentene ved institusjonene:
 - minstekrav om antall sensorer og omfanget av ekstern sensur
 - deltakelse i nasjonal samordning av karakterbruk og sensurarbeid
 - evaluering av vurderingsordningene